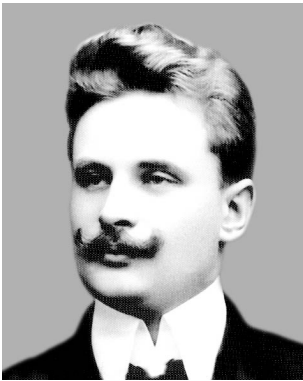

П. К. Медведик

Безкоровайний Василь Васильович

БЕЗКОРОВАЙНИЙ Василь Васильович (12. 01. 1880, Тернопіль – 05. 03. 1966, Буффало, США) – композитор, диригент і піаніст. Батько [Н. Безкоровайної-Стецьків](#). Закін. Львівський університет (1908) та Львів. консерваторію (1907; кл. диригування *М. Солтиса*, *С. Невядомського*). 1908–10 викладав у Вищому муз. інституті й водночас в Академ. гімназії у Львові, диригент Львів. «Боян», згодом працював учителем г-зій у Тарнуві (Польща, 1910–11) та Станіславі (нині Івано-Франківськ, 1911–13), де організував і був диригентом хору «Боян». Від 1914 – в Тернополі: вчитель укр. гімназії, диригент хору «Боян». 1919 арешт. польс. владою і ув'язнений у Стшалкові побл. Каліша. Повернувшись до Тернополя, організував філію Вищого муз. інституту, де викладав. 1921 співпрацював із Драм. театром на чолі з М. Крушельницьким. Після загострення нац. взаємин у Польщі 1929 переведений до Золочева, де заснував філію Вищого муз. інституту, смичк. і дух. оркестр, драм. гурток. Після звільнення з посади 1935 повернувся до Тернополя. Виступав як піаніст-акомпаніатор із хорами на Шевченків. концертах, у Тернополі – на вечорах, присвяч. М. Лисенкові, М. Леонтовичеві, І. Франкові, Лесі Українці та ін. 1938 переїхав до Львова, де під час нім. окупації керував церк. хором. 1944–49 жив і працював в Австрії (м. Габльонц), куди виїхав з театром В. Блавацького як театрал. бібліотекар. Організував укр. церк. хор, брав участь в укр. концерт. житті. 1949 емігрував до США. У Буффало керував мішаним хором Укр. конгресового комітету, давав уроки гри на фортепіано, акомпанував на концертах, продовжував писати музику. Музика Б. ґрунтується на укр. нар.-пісен. мелодиці. 1992 Н. Безкоровайна-Стецьків передала твори Б. і значну частину архіву до Терноп. краєзнав. музею.

Основні твори

для симф. оркестру – «Українська різдвяна увертюра» (1956), «Думка-шумка»; фортепіанні п'єси – «Спомини з гір», «В гаю зеленім»; для скрипки – «Українська рапсодія»; для цитри – «В'язанка народних пісень» (1925); для віолончелі з фортепіано – «Ой Морозе, Морозенку»; хорові – «Полуботок»; дит. оперета «Червона Шапочка» (1960, лібрето Л. Полтави); водевіль «Жабуриння» (у співавт. з В. Балтаровичем); пісні на слова М. Шашкевича, Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, Б. Лепкого, С. Руданського, Олександра Олеся, Р. Завадовича, Р. Купчинського, ін. авторів та власні; колядки, танці; обробки нар. пісень; музика до театр. вистав – «Тополя» Г. Лужницького за Т. Шевченком (1938), «Мина Мазайло» М. Куліша та ін.

Рекомендована література

1. Бризгун-Соколик О. Василь Безкоровайний. Спогади // Свобода. 1983, 3 серп.

Бібліографічний опис:

Безкоровайний Василь Васильович / П. К. Медведик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41518>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).